

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanski ulici 8. Oopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Radi 1. majnika, delavskega praznika, ne izide ponedeljkova številka.

Kdo sramoti Ljubljano in slovenski narod?

Klerikalcem ni dovolj, da so pritisnili glavni mestu slovenskega naroda najslamotnejši pečat, ki ga pozna sploh zgodovina slovenstva, s tem, da so iz sovraštva do napredka in kulture izdali Ljubljano našim narodnim sovražnikom. Ni jim dovolj.

Sedaj sramote Ljubljano in slovenski narod pred celim svetom. Da bi prikriji svoje ostudno izdajalstvo, razširjajo med narodom in po svetu laži, ki naj bi narod in svet prepričale, da se je moralo tako zgoditi in s temi lažmi klerikalci na najslamotnejši način sramote ljubljansko meščanstvo, slovensko narodno žensstvo, našo napredno stranko in s tem našo Ljubljano in naš narod sploh. V nemške in laške liste, ki so komaj čakali prilike, da bi mogli zopet pisati proti Slovincem in Ljubljani in posebno proti narodnim in naprednim strankam, so poslali klerikalci najbolj zvite laži o nedeljskih dogodkih in so s tem dali poleg 7 mandatov našim narodnim sovražnikom v roke orožje, s katerim se morejo bojevati proti nam. Priznajmo in povejmo resnico, kakor je res in prav.

1. Resnica je, da se je moralo poklicati orožništvo zaradi klerikalnih sleparij, ki so se godile na ženskem volišču. Ako bi se bila klerikalcem krivica godila, bi bili oni poklicali na pomoč orožništvo, tako pa je moralo orožništvo nastopiti, ker klerikalci na pritožbe niso hoteli odnehati od svojega sleparskega dela.

2. Resnica je in naravno je, da je nastala med občinstvom nevolja zaradi klerikalnega pritiska na ženskem volišču. Naravno je, da so nastale demonstracije, ker se je sešlo mnogo občinstva na Bleiweisovo cesto, kajti žensko volišče je ljudi zanimalo. Demonstracije so nekaj čisto navadnega in nič sramotnega. Demonstracija je protest ublic in demonstracije se gode v vsakem tudi najbolj kulturnem mestu in sicer tembolj, čim zavrednejše je občinstvo. Demonstracije se vrše proti vladi, proti izdajalskim strankam, proti slabim politikom — sploh vselej, kadar javnost spozna, da se je zgodilo kaj napačnega, zato demonstracije niso nič napačnega.

3. Resnica je, da niti kaka oseba, niti kaka stranka ni demonstracij naročila, ampak da so nastale same po sebi zaradi tega, ker so klerikalci hoteli popolnoma zasesti žensko volišče. Naravno je, da je meščanstvo, ko ni bilo drugače mogoče, na ta način protestiralo proti omejevanju volilne svobode. Vkljub klerikalnim hujskarijam so bile demonstracije popolnoma dostojne in mirne.

4. Resnica je, da je splošno in to ne samo v naprednih krogih — vladalo mnenje, da bi uršulince ne smeje voliti. Tega mnenja so bili tudi zmerni klerikalci, ker se to ne godi nikjer na

svetu. Oni, ki tako visoko čislajo svete stvari, naj bi jih spoštovali tudi v tem slučaju. Vsi listi trdijo, da bi po drugih mestih nastale še mnogo večje demonstracije, ako bi šle nune na volišče.

5. Niti stranka niti kak drug človek ni nikogar najel, da bi kakorkoli žalil nune. Resnica je, da se je zvižgalo, da so se slišali medklji glede njihovih obljub, o kakem dejanskem napadu pa ni govora, in kar pišejo o tem klerikalni listi, je najslamotnejša laž. Mi ne odobravamo nikake nasilnosti in nedostojnosti, stojimo pa z meščanstvom in z vsem razumnim svetom na stališču, da bi nune ne smeje voliti. Ljudstvo je bilo vsled klerikalnih nasilstev razburjeno, in ni čuda, če je potem z nevoljo sprejelo nune.

6. Resnica je, da so prišle uršulinke na volišče šele ob 2. popoldne, ko se je večina ljudstva razšla k obedu ali drugam. Bleiweisova cesta je bila zaprta daleč naokoli in pristop je bil nemogoč. Fotografije kažejo, da so se nune lahko čisto mirno gibale in te fotografije bodo pričale o klerikalcih in njih lažeh. Med pričujočimi je bilo toliko izobraženega občinstva, da bi bil vsakdo na mestu obsodil in zavrnil vsako nedostojnost, ki bi prišla morda od strani, za katero ne more biti odgovorna niti stranka, niti ono napredno meščanstvo, ki je dostojno in opravičeno protestiralo proti temu, kar bi se niti od poštene klerikalne strani ne smelo dopustiti.

Resnica je torej, da so nastale demonstracije vsled klerikalnih nasilstev, resnica je, da so bile demonstracije razumljive, opravičene in dostojne bolj, kakor bi bile mogoče sploh v kakem drugem mestu.

Klerikalci pa so v svet poslali o tem laži, ki sramote Ljubljano in nje prebivalstvo. Slovenski mob, punčule, mularija, barabe, sodrga, to so klerikalni nazivi za ono meščanstvo, ki je po pravici protestiralo proti krivici.

Naše meščanstvo si bo to zapomnilo. Najodločneje pa moramo protestirati proti temu, da klerikalci lažljivo informirajo nemške in tuje liste, — vsa poročila so bila klerikalno pristranska in se je videlo, od kod so — in na kak način sramote Ljubljano in slovenski narod, nemški listi pa jim pri tem — kot glasila njih zaveznikov — zvesto pomagajo. Povedali smo po pravici in resnici, drugi pa naj sodijo.

Kraške trte pred sodiščem.

Dne 25. t. m. vršila se je pred višjim deželnim sodiščem v Trstu obravnava o kraških trtah. Dokončala se je še istega dne, čeprav je bila dolžena na tri dni. Ista nam osvetljuje na draščen način specijalne kraške in splošno slovenske razmere. Menim, da bi v drugem narodu kaj takega

sploh ne bilo mogoče. V to zvezo so bili zapleteni goriški in nekateri kranjski klerikalni, kakor tudi nemški krščansko - socialni državni poslanci. Vredni bratci so se našli v tesnem objemu, da bi moralno ubili nekaj kraških naprednjakov.

Pretekli tork sedelo je na zatožni klopi deset mož, kakor je državni pravdnik rekel, vsi vplivni in pošteti. Obtoženi so bili radi zločina goljufije. V letu, menda 1907 naročali so obtoženci na svoje in na tuja imena pri c. k. namestništvu reznice in korenjake divjih ameriških trt, večino pa proti plačilu in nekaj malo brezplačno. Vedeli so, da samo na svoje ime ne dobijo od namestništva dovolj visokega števila korenjakov, kakor bi bilo potrebno za obnovev po trtni uši uničenih vinogradov. C. k. namestništvo vstreže vsakemu prošilcu, kakor je razprava dokazala, toliko od prošene števila, da dobi prošilec komaj desetino ali celo dvajsetino. Dalje treba vpoštevati da je med trtami, ki jih deli c. k. namestništvo gotovo 30% slabih t. j. predobnih ali celo suhih trt. Računaje z vsemi temi dejstvi se ne sme čuditi, da si ljudje pomagajo na ta način, da naročajo na tuja imena reznice in korenjake. Sam gospod Zabavnik, vinarski nadzornik je priznal gorenje trditve. Med obtoženci so se nahajali tudi trgovci s trtami — trtničarji. Tudi ti so se posluževali tega oblačja, ki je v navadi ne samo na Krasu, ampak v vseh vinorodnih avstrijskih deželah. A zadnji so prosili kolčij na tuja imena z dovoljenjem dotičnih, ki so jih pa odškodovali, oziroma kojim so dali za to uslugo, da so smeli na njih ime naročiti kolčij, cepilnih trt. To pač ni nič kaznjivega! Vlada oziroma država je kljub temu dosegla cilj, kojega zasleduje z akcijo razdeljevanja kolčij in korenjakov v obnovev po filokseri uničenih vinogradov. Za njo je vse jedno ali raste trta v eni ali drugi parceli, v jednej ali drugi občini, v jednej ali drugi deželi. Kolčij in korenjake so obtoženci posadili in jih niso zavrgli, a od produkta teh trt imela bode država največji korist. Da niso obtoženci posadili teh trt, bila bi njih vlada v matičnjaku v Trziču sežgala, kakor stori vsako leto z ostanom, kojega ne razdeli. To je izpovedal tudi bivši vinorejski nadzornik gosp. Adolf Postl, kakor prča!

Že leta 1908, začeli so nekateri strupeni klerikalci v duhovskih oblekah iztikati od hiše do hiše ter so slednjič, ko so dobili pravega moža, pristopnega njihovim intencijam, v osebi sodnika dr. L. ki je nekako takrat prišel v Komen, ko se jim je zdel primeren čas za udejevanje njih zlobnih naklepov, vložili anonimno ovadbo na c. k. okrajno sodnijo v Komnu. Vsak sodnik bi se ne oziral na anonimno ovadbo, a ta sodnik, ki je bil morda prepran od onih farjev, pograbil je to ter uvedel proti osumljenem preiskavo.

Dr. L. ki bi bil mnogo bolj pripraven za redovnika, kakor pa za sodnika, ki mora biti nepristranski, pozval je kakor preiskovalni sodnik poprej še okoli 600 (čitat: šest sto) prič in pošta je razdala v tej aferi nad 1000 (tisoč) sodnijskih pisem. Skoraj štiri leta se je vlekle preiskava do razsodbe. 25. aprila letos pa je bil dan velkanske blamaže za klerikalno stranko, ki se je z brezprimerno škodoželjnostjo udeleževala boja, da bi uničila in oropala čast nekaterim kraškim naprednjakom. Ali si more človek misliti večjo podlost, kakor to, da iztikajo duhovni od hiše do hiše, ter zavajajo ljudi k napačnim izjavam. Obravnava je pokazala, da so drugačne izjave podpisovali, kakor so pozneje pred sodnijo pričali. Klerikalni poslanci so se trudili na Dunaju in v Trstu, da bi bili naprednjaki strogo obsojeni. Ubogi narod, ki ima take ljudske zastopnike! Skoraj štiri leta so blatili goriški klerikalni listi obdolženice. Morda se še spominja dr. Ant. Gregorčič kako je v deželnem zboru z emfazo obljubil: „Še, še bomo govorili o kraških trtah!“ Gosp. doktore svetega pisma! govorite vendar! Kaj ne da? Jeza Vas stresa in vsa ona obrekovanja, koja ste bojdja vptrebljali na Dunaju na nekkih mestih, Vas morajo, ako bi imeli kaj čuta pravičnosti, žgati v dno duše. Obravnava je dokazala, da se ni še nikdar tako zlobno, tako podlo postopalo proti pristatnem druge stranke, kakor se je ravno v tej tolikokrat imenovani kraški trtni aferi in o kraških trtjoni od klerikalne strani. Nismo še v majniku, a trtjoni hodijo prosti in svobodni okoli. Trtno listje se razvija a ti trtjoni ne škodujejo trtam. Prijazni so jim vinogradniki in tudi strokovnjaki ne vidijo v njih sovražnikov trtojeje in vinogradništva. Dan obravnave se je gospod Zabavnik, vinarski nadzornik pri namestništvu v Trstu izjavil dobesedno: **Ti može, ki sedijo danes na zatožni klopi, zaslužijo, da se jih odlikuje za njih delovanje z svetinjo, ne pa da bi se jih obsodilo.**

A vi, ki ste se trudili in pehali po vseh uradih, od namestništva gori do ministrstva, ki se niste strašili nobenega sredstva, samo da bi uničili političnega nasprotnika, vedite, da kakor vas je obsodilo sodišče in okrajno glavarstvo s tem, da je priznalo, da ima cel proces politično ozadje, pomnite, da vas mora obsoditi vsa javnost, vsak pošten človek, ki ima še kaj pravega čuta v sebi, pomnite, da se mora vsak pošten človek s studom obrniti od vas.

Iz slovenskih krajev.

Iz Škofje Loke. Nestrpnost našega župnika Šinkovca smo že velikokrat imeli priliko ožigosati, a kar si ta domišljavi farceelj vse dovolji, presega že vse mere. Evo Vam! Lansko leto ustanovila se je tu pri nas godba

na pihala. Vso stvar prevzelo je svoje roke gasilno društvo. Prejšnjo nedeljo napravila je godba izlet na Kazino, da se uri v korakanju s pihali. Pri tej priliki seveda brez okrepčila ni moglo biti in tudi naš župnik je podaril velikodušno — eno krono — a njegova žilica mu še pri tej priliki ni dala miru. Povedal jo je svojim kilmovcem: Tu imate, pa bom še dal, a samo pod tem pogojem, da godba sploh ne bo nikdar igrala „Čitalnici“ in ne „Sokolu“. Tako toraj! Vprašamo samo tega vampeža, ali je on sam ustanovil godbo? Ali je on napravil godala i. dr.? Dasiravno vemo, da je naše gasilno društvo popolnoma skozinsko klerikalno, vendar smo mislili, da se bo vsaj z godbo nepristransko postopalo. Takrat ko se je nabiralo prispevke za napravo godal, se je pobiral pri naprednjakih in klerikalcih in takrat se je na vsa usta vpilo: godba mora biti nepristranska — dobil jo bo vsak, kdor bo plačal — itd. In že zdaj, ko je godba še v povojih, so pokazali klerikalci kaj znajo — denar je iz vsake mošnje dober — naj si bo od samega antikrista. Kakor povsod v društvih, ki so klerikalna, figurirajo navidez boljši može, tako tudi pri našem gasilnem društvu in ne bo dolgo, ko si bo naš Šinkovc opasal bridko sekirico in nataknil na svojo žegnano glavo bliščečo „helmo“ potem pa adijo gospod hauptman Stalunec. In po vsem tem razvidimo, da so naši liberalci le takrat dobri, kadar je treba klerikalcu denarja. Kaj pa porečete Vi gospoda v Čitalnici kaj porečete Vi Sokoli k temu. Odgovor je lahek: nič! In kdo je temu kriv? Vaša večna prizanesljivost in malodušnost! Gospoda vzdramite se vendar enkrat, pokažite, da ste može. Stopite vendar že enkrat odločno na dan z Vašim prepričanjem in povejte, da si ne daste od takega naduteža kot je naš župnik tiščati pesti pod nos. Kadar pa pride sluga gasilnega društva po mesečno godbeno podporo — pokažite mu vrata, klerikalci naj si pa godbo sami vzdržujejo! V Škofi Loku smo itak navezali eden na drugega in tu ni nobena težava napraviti si trdno stališče. Le vztrajnosti je treba, ne pa za vsak groz zaslužka se bati. Začetek bo in je vsak težaven, a s trdnostjo voljo se da vse doseči! Pustite vendar enkrat tiste medsebojne malenkostne osebnosti na stran. Zadosti naj bo te pasje ponižnosti. Tistim gospodom pa, ki so vsak čas pripravljivi presledati zdaj na eno zdaj na drugo stran, posvetili bomo pa našo posebno pozornost. Pa brez zamere — resnico je težko požirati — pa le tistemu kdor jo ni vajen! Naj navedem pri tej priliki še nek slučaj, ki obsviltjva našega župnika! Po Spodnjem trgu se splošno govori, da je umrla neka farovška kuharica, ki je imela seveda svoje hranilnične knjižice, zraven tega pa tudi veliko ubogih sorodnikov med katerimi je tudi nek družinski oče, ki ima preskrbeti s svojimi žulji toliko družine,

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Dandolu je šinil blisk iz oči na Altieri. Toda premagal se je in odgovoril:

— Vaša pomoč, Altieri, nam bo le dragocena!
— Torej, do svidenja drevi! . . . Ob kateri uri?
— Točno ob devetih.

Altieri je še enkrat stisnil Leonorinemu očetu roko ter odšel, mrmraje:

— Zdi se, da sem prišel ravno o pravem času! . . .

Dočim so se godile te reči pri velikem inkvizitorju, se je odigraval v Altierijevi palači drugačen prizor.

Po navodilu generalnega kapitana se je bila Imperija spustila v tesen hodnik, na koncu katerega je res par stopnic vodilo do vrat, napravljenih v enem izmed stranskih kril palače.

Ko je pravkar hotela stopiti na prvo stopnico, se je tuja roka dotaknila njene rame.

Naglo se je okrenila ter zagledala pred seboj žensko, ogrnjeno s pajčolanom.

— Pojdite z menoj! je dejala ta ženska z glasom, rahlim kakor dih.

Imperija se je v prvem hipu obotavljala; nezaupno se je ozrla okrog sebe. A že jo je bila neznanica prišla za roko, potegnila jo s seboj ter jo porinila v samoto sobico.

Tam si je odgnila pajčolan.

— Leonora! je zamrmrala kurtizana zamolklo.

Da, bila je Leonora! . . .

Kako se je znašla na Imperijini poti? . . . Kaj je hotela? Leonora je bila preživela tisto dopoldne kakor vse dopoldneve in vse dneve svojega sedanega življenja: ob domačem delu. Kakor ji je rekel Altieri, bila je vzorna gospodinja, ki se ni zadovoljevala samo z nadzorstvom nad drugimi, nego je lastno-ročno posegala v delo, brez naglice sicer, a tudi brez odmora.

Človek bi dejal, da je upala z zaposlenostjo v skrajnem trudu svojim mislim zabraniti pot v višavo, v deželo sanj. Navadno, skoraj da poselsko delo je bilo zdaj v resnici njena največja tolažba. Kakor hitro ni imela opravka, je čutila, da se je polasača obup in da mora zdajpazdaj zaihteti vpricho služkinj. Kakor hitro se je začutila brez dela, je vedela, da jo bo pograbil obup, in da se bo razjokala vpricho svojih ženskih. Jokala je le ponoči, kadar so se v tišini in v mraku dvigali v duši njeni spomini in vstajali okrog nje kakor strahovi ob postelji umirajočega. Včasih, kadar ji je bilo srce tako polno, da je hotelo počiti, in njena bridkost že prekipela, je skrivaj odšla iz palače, peljala se na Olivolski otok in sedla pod cedro, kjer ji je bil Roland prisegel večno ljubezen; o polnoči — to je bila ura, da sta se razstajala v času njene sreče — je odhajala, ne sicer potolažena in razvedrena, pač okrepljena v svoji borbi proti zlu, ki je pomalem izpodkopavalo njeno zdravje.

Tisto jutro torej je delala v perilnici, ki je ležala v drugem nadstropju palače, ter vodila pregledovanje ena izmed tistih velikih perilnih omar, ki so se častno postavljale med zakladi odličnih hiš benečanskih.

Za hip ali dva se je zdelo, da je vsa potopljena v svoje misli.

Nato se ji je mahoma vrnila zavest; vstala je, stresla glavo, stopila k oknu ter skušala siloma obrniti svoje zanimanje na beneško življenje, ki je trepetalo in se lesketalo v poljubu zlatega solnca in ob premikanju nališpanih gondol, ki so se srečavale na Velikem kanalu in vozile mlade gospode v blestečih oblekah, dame, ki so se sanjale in sijale v krasoti — ob vsem bežecem in kapričnem življenju beneškem, ob igri tistih vročih barv, ki jim je Ticijan postavil neminljiv spomenik.

Skoraj celo uro je stala tam ter naslajala svoje vroče čelo na šipo.

Jata golobov je zletela po čistem in lahmem zraku tega svetlega dopoldneva v začenjajoči se beneški zimi — eni tistih zim, ki so tako mile, da se zde kakor poletja zmernejših krajev sveta.

Jata golobov je opisala v zraku velik krog; nato se je razkropila zaradi kdovekakšne kaprice teh ljubkih gostov povodnega mesta. Dva izmed njih sta se zaobrnila ter se spustila prav

po domače na tabor neke gondole k odpočitku.

Leonora je mašinalno gledala početje teh krotkih ptic, ki niso človeka nikjer tako privajene, kakor v Benetkah.

Gondola pa se je bližala in je nazadnje pristala pred palačo. Iz nje je stopila ženska, prekoračila naglo ozki prostor nabrežja ter vstopila . . .

To žensko je Leonora spoznala vzlic njenemu pajčolanu! . . . Popadel jo je dolg trepet, ki je kar ni hotel izpustiti; stisnila je roko na srce ter se umaknila od okna, kakor da je prešla strašen udarec . . . Njena običajna bledest je postala še bolj mramorna, in trda guba je padla na graciozni lok njenih ustnic. Nato je s silnim naporom nadvladala razbrzdano zmešnjavo svoje duše.

In zdaj je odšla v prtiličje ter stopila v neko sobo, kamor ni hodila nikoli.

In slišala je! . . .

Glas ženske se je začul do nje.

Imperijin glas, ki je izpregovoril:

— Roland Kandiano je v Benetkah! . . .

Udarec je bil hud. Leonora je izustila rahel krik, že bolj bolj podoben stoku, ter se v nezavesti zgrudila na tla.

Ko se je zopet zavedla, je napela vso svojo moč in voljo, da je odgnala ves nebroj vprašanj, ki so jo obkolila, ter prisluhnila z vsemi svojimi močmi. Čula je škripanje vrat, ki so se odprla in zopet zaprla. Jasno ji je bilo, da Imperija odhaja! . . . Z vso naglico, kakor blazna si je vrgla pajčolan na glavo, odhitela in došla kurtizano.

Zdaj sta si gledali obedne ženske oko v oko.

Od tiste strašne noči, ko so prišli Rolanda, pa do današnjega dne — skoraj dolgih sedem let, se nista bili videli.

In pogled, ki sta ga menjali, je bil tako hud, tako poln zlovesčih groženj, da se jima je zadel kakor nadaljevanje smrtonosnega pogleda, ki sta ga menjali nekoč . . . pred Rolandovimi sodniki!

Stali sta druga pred drugo in se zadihavali od razburjenja.

Prva je vprašala Imperija:

— Česa hočete od mene?

— Resnico hočem! je dejala Leonora.

(Dalje.)

da lahko prestežeš dvakrat vse prste na rokah. Veliko bi bilo temu trpinu pomagano, ako bi bil dobil kako dedščino a kakor se sliši, ne bo nič iz tega, ker je naš Šinkovc še pred smrtjo te kuharice dobil hranilne knjižice v svoje roke, ki pa kaj takega kaj nerade neizpuste. Ti uboga para pa garaj, trpi in Boga zahvali, da so prišli lepi denarci v zagnane roke! Amen. Več Ločanov.

Slovanski jug.

Po odpovedi obiska kralja Petra. Odpoved obiska srbskega kralja Petra pri avstrijskem cesarju je senzacija prve vrste. Ne le časopisje v celi monarhiji, ampak tudi cela evropska javnost smatra ta dogodek kot unicum v mednarodni zgodovini zadnjega časa. Še nikoli se ni zgodilo, da bi za sestanek dveh vladarjev bilo vse pripravljeno in napovedano dan sestanika in bi ena vlada na pritisk svojega naroda kraljev obisk odpovedala, ne da bi prišlo do konflikta med obema državama. Danes je namreč še bolj jasno, da je obisk kralja Petra odpovedala srbska vlada, in da je bolezen avstrijskega cesarja izmišljen razlog, ki ga je morala najti avstrijska vlada, da bi se izognila konflikta. Celo nemški neodvisni listi konstatujejo, da je ta afera zapečatila vse blamaže, ki jih je dosedaj doživela avstrijska diplomacija v boju s srbsko vlado. To je zelo neprijetno dejstvo in ga nemški napadi na Srbijo in srbskega kralja čisto nič ne zmanjšajo. Da tudi visoki uradni dunajski krogi svojo blamažo priznavajo, dokazuje fakt, da so že kaznovali enega glavnih pomagačev, ki so delali škandalozne afere. Avstrijski poslanik grof Forgach je že iz Belgrade odpoklican. Toda kolikor nam je znano razpoloženje v Belgradu, se s tem od avstrijske strani ne bo mnogo doseglo. Dokler zunanjo politiko dirigira Aehrenthal, se ne izpolni nade dunajskih uradnih krogov, da tudi v jeseni obišče kralj Peter avstrijskega cesarja. Kar se tiče odnošajev med monarhijo, kakršna je danes, in Srbijo, smo mi zelo pesimistični. Glasovi, ki jih prinašajo vsi listi iz Belgrade, da radi odpovedanega obiska kralja Petra, demisionira Pašičev kabinet, so, kakor bodo najbližji dnevi potrdili, popolnoma proste kombinacije. Najbrže odstopi edino zunanji minister dr. Milovan Milovanović, ki je za danes, ko je Srbija popolnoma pripravljena za obrambo in za zaščito svojih nacionalnih interesov, preveč povdarjal svojo miroljubno politiko, da bi postal poslanik na berlinskem dvoru a mesto njegovo bi zavzel eden najboljših srbskih diplomatov, pariški poslanik dr. Vesnić, ki je popolnoma navdušen pristaš politike današnjega srbskega demokratsko radikalnega kabineta.

Moščani!

Danes popoldne ob 4. uri vsi na shod k Miškotu!

DNEVNE VESTI.

Klerikalno lopovstvo. Z velikanskim pompom je včerajšnji „Slovenec“ oznanil ljubljancem, da je bilo v četrtek na klerikalnem ženskem shodu v „Unionu“ zbranih nad 3000 žensk, ki so protestirale proti ljubljanskim ženski mulariji. Razni klerikalni gromovniki so farbali navzoče ženske, da se je kar kadilo. Mi smo zaščitniki ženskega stanu, je neprestano povdarjal dr. Šusteršič. Sedaj pa pogledajmo vspeh tega shoda. Shod se je končal z velikim deficitom. „Unionova“ dvorana ni plačana. Kdo jo naj plača. Dr. Šusteršič, Krek in Lampe gotovo ne. Plačati jo bodo morale uboge ženske, ki so bile na shodu. Klerikalci namreč že hodijo po mestu od ženske do ženske in nabirajo prispevke po 10 vinarjev za neplačano „Unionovo“ dvorano. Tu se vidi klerikalna hinavščina v vsej svoji nagodi. Klerikalci rabijo ženske samo za štafeto. Ni čuda, da je radi tega med ljubljanskimi ženskami sedaj veliko razburjenje in da se mnogim delavkam že odpirajo oči.

Zopet argentinsko meso na krožnikih. Klerikalci ki drugače ne znajo kot škodo delati, so zagnali že pred uvozom argentinskega mesa, zoper njega velikansk krík in vik. Dr. Šusteršič sam je na shodu v „Unionu“ vedoma lagal, da se bo z argentinskim mesom zanesla k nam kuga in da je argentinsko meso za nič. Ko je argentinsko meso došlo v Ljubljano, se je ljudstvo zanj malone stoplo. „Slovenec“ je bil tačas zopet tisti, ki je hujškal ljudi zoper gostilničarje, češ, da hočejo oni vse argentinsko meso pokupiti in ga ne puste, da bi ga kupilo ljudstvo. Kakor hitro pa je mestni magistrat prodal argentinskega mesa tako uredil, da je stalno in da je za vse potrebe dovolj argentinskega mesa v Ljubljani, pa je zopet začel „Slovenec“ hujškal ljudi zoper argentinsko meso. Zopet je pisal, da je za nič, da v mestni ledenici gnije

itd. Klerikalne izmišljotine in zlobne hujškarije so res imele za posledico, da so ljudje nekoliko popustili nakup argentinskega mesa. Zlasti so se izkazale delavke tobačne tovarne, da so za take hujškarije in farbarije zelo dovzetne; kajti piljuvale so ko so šle mimo mesnice z argentinskim mesom. Zadnji čas pa zopet narašča popraševanje po argentinskem mesu. Zlasti stojnica Sloveš na Vodnikovem trgu, na kateri se prodaja zares izobno in zelo lepo argentinsko meso, pridobiva od dne do dne več odjemalcev. Zakaj pa tudi ne? S 1. majem bodo cene govejemu mesu zopet poskočile, brččas na 2 K 20! Argentinsko meso pa se prodaja kg. K 1:20—K 1:40! Jasno je, da bo ljudstvo od dne do dne bolj segalo po argentinskem mesu, ker razlika 80 vin.—1 K pri kgr. vendarle ni več malenkostna. Ščasom bo ljudstvo že uvidelo, da so klerikalci ljudski sleparji katerim ni ničesar verjeti in kateri le na to gledajo kje in kako bi ljudstvo sebi na korist odškodovali. Pametni ljudje že danes uvidevajo, da je izobno argentinsko meso prava dobrota za ljubljance vspricho tako visokih cen domačega mesa.

Kako krščanski so klerikalci. Predvčerajšnji „Slovenec“ piše med drugim dobesedno tudi tole: „Trije so morali včeraj iz dvorane smrtuobledeti leteti, pa če bi bili le kaj zintili, bi bili za večne čase čutili...“ Tako katoliki, tako kristjani, tako klerikalci. In ti ljudje se še zgražajo nad demonstracijami pred licejem, kjer je Štefe dražil mirne ljudi, tako pišejo tisti ljudje, ki so hoteli s trganjem glasovnic in kuvert oslepariti našo stranko za več sto glasov. Ker so naši ljudje opravičeni in z ogorčenjem protestirali proti Kregarjevi in Štefotovi volilni slepariji in ker jo oblast ni hotela, z glasnim protestom preprečili, zato se sedaj klerikalci hudujejo in zato tako krščansko pišejo in krščansko psujejo in hujškajo. Tako barabsko stranko kot je klerikalna mora ludič vzeti.

Okoli 15.000 K stanejo samo tiskovine za zadnje občinske volitve. Kakor se vidi je bil to zelo drag „špas“, ki so si ga privoščili klerikalci na škodo naših davkoplačevalcev.

Blamirani klerikalci. Sedaj se šele vidi, da so klerikalci z vsjo gotovostjo računali na zmago. Pripravljeni so imeli že posebno izdajo „Slovenca“, pripravljene so imeli zastave, da jih razobesijo po mestu. Po cerkvah bi zvonili in pri Rojini je bilo pripravljenih 200 sveč, ki bi jih čuki nosili za črno rakvo. Vse so že imeli klerikalci pripravljeno za gospodstvo na magistratu. Cel trop koristarjev so imeli že pripravljenih, da bi jih posadili pred jaslji. Detelja je bil že določen za župana. Ravnatelj knjižkovodja in vse polno drugih uradnikov na magistratu je bilo že določenih, da grede. Celo za ravnatelja užitinskega zakupa so imeli pripravljenega kandidata, kakor so se klerikalci sami hvalili. Posebno so se jim sline cedile po Mestni hranilnici. Hoteli so takoj izpremeniti pravila tako, da bi lahko porabili sicer nedotakljivi rezervni zaklad. Iz „Narodnega doma“ so hoteli pognati „Sokola“, „Zvon“ in „Slavca“. Ciril-Metodovo družbo so nameravali vreči na cesto. V „Narodni dom“ bi pa marširali čuki in druga klerikalna društva. V gledališču bi ustavili vse količjak moderne igre in že so imeli pripravljen čisto svoj repertoar. Skratka: Nedogledne posledice bi rodila klerikalna zmaga in vse je bilo že pripravljeno, da začne takoj delovati neusmiljeno kolo absolutizma in klerikalnega terorizma. Vsa sredstva so porabili klerikalci v doseg svojega namena, zato so tudi tako blamirani. Klerikalnih kolovodij je sicer v dno duše sram poraza, ravno tako kot tistih njihovih pristašev, ki še danes ne vedo, zakaj so se eksponirali za izdajce. Da prekrijejo blamažo, da dvignejo svoje obupane ljudi, zato sedaj psujejo in kakor v blaznosti divjajo. Mi zmagovalci smo mirni in čakamo, da se spametujejo premagani.

Znak požrtvovalnosti. Kakor se nam poroča se je odpeljal g. Drachsler, uradnik ljubljanske kreditne banke v Dalmacijo že en teden pred volitvami in sicer na izrečno pritrđilo najmerodajnejših faktorjev. Toliko k naši včerajšnji tozadevni notici.

Kako klerikalci spoštujejo svetost prispege? Klerikalci se v besedah delajo kot strašno vzorne katoličane. Vse hočejo pokatoličiti, vse hočejo postaviti na katoliško podlago, skratka, vse mora biti katoliško, kakor pravijo, da so oni sami katoliški. Kako katoliški pa so ti katoličani v dejanju, kaže n. pr. sledeči slučaj: V nekem vobče znanem večjem kraju ljubljanske okolice so ti katoličani prav po katoliško preganjali nekega naprednega učitelja, ki je edino to zagrešil, da je preje prav v katoliškem duhu posuroveli okraj naobrazil tako daleč, da so priprosti kmečki fantje in dekleta postala dika v vsaki naobraženi družbi. Pa napredne časopise je ta „grešnik“ bral. To vse je kaplana dotične fare napotilo, da si je tega greš-

nika privoščil v nedeljo v svoji pridigi. Pridigoval je približno tako: Eden naših učiteljev — poznate ga vsi — pohujšuje v šoli našo mladino z liberalnim listom „Slovenskim Narodom“. Če dotični učitelj to dela nevedoma, potem ne spada več v učiteljski stan, če pa to dela vedoma, potem pa spada na Zabjak. — Vsak, kdor je te besede slišal, je moral vedeti, koga začenajo. Ta pridiga se je potem nadaljevala pred kazenskim sodnikom. Kaplan, ki je besede rabil vpricho tistega, po katerem se imenuje božji namestnik, je te svoje besede tajil. In dasi je bilo takrat polno ljudi v cerkvi, a pred sodiščem so bili vsi tako katoliški, da nobeden ni slišal te kaplanove pridige. (Po kaj potem hodijo ti katoliki v cerkev, res ne vemo.) Dobil pa se je med njimi vendar neki pošteni mož, ta ni bil tako katoliški, kot so bili tisti, ki pridige niso slišali, in glejte, ta je slišal to kaplanovo pridigo in posebno pa še kaplanove besede na naslov učitelja. Ko je prišel ta mož za pričo v Ljubljano, ga dobi neka pobožna ženica, ki hodi vsak teden k spovedi in sploh vedno v cerkvi čepi. Ker je vedela, da gre mož k pričevanju, vedela tudi, da bo pričal, kar je slišal, ga je začela prigovarjati: Nikar ne pojdi za pričo. Mož: Moram iti, sodišče to zahteva. Ona: Pa vsaj govori tako, da gospod ne bodo trpeli. Reci, da nisi slišal, ali pa, da si že pozabil. Vsaj veš, za gospoda se gre in dobro delo storiš, če poveš tako, da bo za njih prav. Mož je pa ogorčeno odgovoril, da bo povedal tako, kakor je v pridigi slišal, in kar mu vest in poštenje velevala. In res mož je pričal po pravici, in kaplan je dobil plačilo, kot ga taki božji namestniki in taki katoličani zaslužijo. — Krist je bil po nedolžnem krizan. Še predno je od bolečin onemogel, je še molil za svoje sovražnike: Oče odpusti jim, vsaj ne vedo, kaj delajo. In ti-le katoličani? Ti so pa po tej obsodbi šli in preganjali ubogega učitelja, ga po več nesramnih ovadnistihi predstavili. Preganjali so pa tudi onega moža le za to, ker je kot priča pod prisego povedal resnico, ki jo je govoril sam kaplan v cerkvi — pred božjim obličjem kakor pravijo sami. Njega sicer niso mogli prestaviti, zato ga pa po letih še danes preganjajo, kjer in kakor ga morejo. Tako katoliški so z dr. Šusteršičem vred tisti katoličani, ki hočejo s svojo hinavščino vse naše javno in družabno življenje spraviti na — katoliško podlago. Lopovi ja, pa ne katoličani!

Klerikalci so izdali bojkatno parolo vsem, ki so kakorkoli odvisni od njih. Kaj če bi tudi naprednjaki malo pritislili v splošnem, posebej pa: duhovščini in cerkvi, raznim cerkvenim bratovščinam niti fikka.

Po podzemeljskem hodniku. V četrtek zvečer je več radovednežev pred frančiškani čakalo, kdaj pridejo nune na protestni shod k patrom frančiškanom. Dr. Šusteršičev shod zaradi nun je v Unionu že minul, a nun le še ni bilo k patrom frančiškanom. Naposled se radovednežev vendar le usmili neki frančiškanski kozel, ki neki tercialki zaupno pove, da so nune prišle na protestni shod, ampak da so šle po podzemeljskem hodniku, ki vodi iz samostana Uršulink do samostana patrov frančiškanov. Bog ve, če je pobožni kutar, ki je pobožni ženiči to skrivnost, že sam hodil po tem hodniku. Gotovo je, da so imele tudi nune, ki so bile svojčas v poslopiju, kjer zdaj stoji staro vojaško oskrbovališče hodnik do frančiškanskega samostana.

Kaj pa to? Poročajo nam iz Trsta: Šolske sestre, oziroma učiteljice na Ciril-Metodovi šoli v Trstu so naročene na več klerikalnih časopisov. Na vsak razred jih pride okoli sedem. Konečno sicer nimamo ničesar proti temu, toda najodločnejše pa moramo protestirati proti temu, da učiteljice te liste razdeljujejo učenkam z ukazom, naj jih izroče staršem z željo, da se nanje naroče. Kaj pa to pomeni!

Prejeli smo darilo 8 K za Ciril Metodovo družbo. V prav veseli družbi na Jesenicah, nabrano 8 kron za Ciril Metoda, v svrhu da nihče ne izpregovori Kregarjevega imena! Nazdar Hans Wurst Kregar!

Vprašanje na „Kranjsko industrijsko družbo“. Kakor čujemo, je ravnateljstvo „Kranjske stavbinske družbe“ pretečeno nedeljo, na dan ljubljanskih občinskih volitev, strogo ukazalo svojim delavcem, da morajo pred volitvijo vsi priti v delavnico in da so se jim tam razdelile glasovnice v zaprtih kuvertih s pozivom, naj vsi delavci pri volitvah oddajo edino te glasovnice. Ali bi ne bilo dobro, če bi nam ravnateljstvo to stvar malo pojasnilo. Smrdi, smrdi!

Položnice za vnanje naročnike priložimo današnji številki. Kdor bi je slučajno ne dobil, blagovoli reklamirati. Naročnina za prihodnji mesec se mora najkasneje do 7. maja vplačati, sicer se brez izjeme vsakomur ustavi list. Vsi zaostanki pa morajo biti najkasneje do 2. maja poravnani.

Poročajte brez skrbi! Kdor iz posebnih ozirov ne bi rad prišel osebno javiti kako za uredniški del važno poročilo, se lahko tudi pisemno obrne na uredništvo podružnice v Sp. Šiški. V posebno važnih slučajih se lahko tudi na dom povabi na razgovor našega člana uredništva kot voditelja te podružnice. Naslov zadostuje: Uredništvo podružnice „Jutra“ v Sp. Šiški. Sicer je pa uredniška tajnost v vsakem slučaju zjamčena. Poročajte torej brez skrbi.

Potrpite še, in reklamirajte! Preureditev upravništva in svrho rednega točnega dopošiljanja lista je v polnem tira. Dokler ne bo popolnoma vse urejeno, prosimo p. n. naročnike potrpite še in reklamirajte. Da Vam prihranimo stroškov opozarjamo še enkrat: Reklamacije so poštnine proste!

Slike iz ljubljanskih občinskih volitev prinaša pravkar izšla 10. številka „Slov. Ilustr. Tednika“. Slike, ki so prav dobro pogojene, prinašajo prizore izpred ženskega volišča v deklškem mestnem liceju: nune na volišču, Štefeta ženejo, orožniki razganjajo ljudstvo itd. Dalje prinaša ta številka sliko umrlega Arnošta Windischerja in sliko umrlega slovenskega umetnika Ivana Groharja. K stoletnici smrti srbskega buditelja Obradovića prinaša „Tednik“ njegovo sliko. Poleg tega je še cela vrsta lepih in zanimivih slik. — Posamezna številka „Tednika“ velja samo 14 vin. — Toplo priporočamo!

Afera Gaberc-Pesek. K našemu včerajšnjemu poročilu pojasnimo, da je potem civilne pravde ki je že končana, sodnijski dognano, da g. Gaberc nima nikake pravice do „Ilustrovanega Tednika“ in da je g. Pesek kot lastnik lista upravičeno ravnal, da je g. Gaberca odpustil, kajti g. Gabercove zahteve so vse neupravičene ter je hotel uprizoriti intrige, kakor svoječasno napram „Jutru“.

Župan in orožniki prijatelji rezervistov. Po neki novi odredbi dobe žene tistih mož, ki so poklicani k orožnim vajam in ki se preživljajo od svojega dnevnega zaslužka, za čas vojaških vaj neko gotovo podporo. Je tudi pravično tako. Kako pride uboga družina takega moža od tega, da mora med tem, ko je njih preživitelj pri vojaških vajah, trpeti še vsled tega pomanjkanja. Stvar županstev je, da pristojni oblasti poročajo o imovinskih razmerah dotičnega rezervista. In kajpada ima tudi orožništvo svojo veliko besedo zvraven. Kakor ti gospodje poročajo, kakor je kdo tem gospodom iz zasebnih ali političnih ozirov več ali manj simpatičen, taka so pa potem tudi poročila in — priporočila. Vzemimo en slučaj iz Šiške. Uslužbenec nekega tiskarskega podjetja je bil poklican na orožne vaje. Ker so bili takrat cesarski manevri, so trajale vaje namesto običajnih 13 dni, celih 20 dni. Ker je bil dotični plačan le po tedenskem zaslužku, je naravno, da 3 tedne v tem času ko je bil pri vojakih, ni ničesar zaslužil, pač pa veliko — to se pravi, kar je imel prihranjenega zapravlil; deloma zase, deloma pa tudi za družino, ki je bila navezana na možev zaslužek. Vlada je res storila svojo dolžnost ter razposlala za podporo potrebne vloge. Toda dotična prošilka ni bila uslišana. Prošnja je bila kratkomalo odkonjena. Mož je potem rekuriral na deželno vlado. Nekega večera pridejo orožniki z nasajenimi bajoneti v stanovanje te družine. Bila je ravno pri večerji in tak in ob tako pozni uri obisk jo je nemalo prestrašil. Orožniki so poizvedovali po razmerah zaslužka itd. Nekaj časa na to pride odlok od deželne vlade, s katerim se prošnja zopet odkloni, češ, da se ni izkazalo, da bi bil prošilec, oziroma njegova družina take podpore potreben. Kot se je od strani izvedelo, je tako rešitev priporočalo županstvo in orožništvo. Ker je zdaj čas orožnih vaj, naj se nam vsak tak slučaj tudi od drugod takoj naznani.

Sokol I. ima danes 30. t. m. popoldne pešizlet čez Golovec na Laverco. Odhod izpred društvenih prostorov točno ob 2. uri. Izleta se udeležijo tudi Sokol II. in odsek Moste. Br. izletnikom se priporoča jurjevanje na Gradu dopoldne in po povratku. Prijatelji narave, sokolstva in vesele družbe so dobrodošli.

Telovadno društvo „Sokol II.“ Ljubljani naznanja, da se udeležijo korparativno izleta bratskega društva „Sokola I.“, kateri se vrši danes v nedeljo na Laverco. Zbirališče pred društveno telovadnico na Cozovi cesti ob pol dve ure. Pridite bratje! Nazdar!

Amater - fotografi! Društvo „K. S. A. F.“ v Ljubljani opozarja vse zainteresirane, da bode kmalu potekel rok za pošiljanje slik za prvo društveno razstavo. Uljudno se opozarja vse amater-fotografje, ki nam še niso poslali svojih slik in seznamov, da to čim preje store. Zadnji rok je 8. maja t. l. Torej na delo, da bodo kolikor mogoče zastopani na prvi skupni razstavi vsi slovenski amaterji. Kdor še ni prejel razstavljalnih pogojev, naj se takoj javi da se mu isti dopsilje-

jo. Vse je nasloviti na naslov društva „Klub slovenskih amater-fotografov“ v Ljubljani.

Velikomestne hijene. Te dni se predstavlja v kinematografu „Ideal“ velianska senzacijska kriminalna drama „Velikomestne hijene“, ki vzbuja med ljubljanskim občinstvom nenavadno zanimanje. Predstava se vrši samo še danes in jutri. Predstava je samo za odrasle in se vrši ob 7. 8. in 9. uri zvečer.

Naša zemlja in zvezdovje vse-mira. Kako se luna suče okoli zemlje in zemlja okoli solnca, lunini mrakovi, velikost zemlje, lune in solnca, sedmero planetov in sploh kaj in kako je zgorej nad nami, to nam predočijo krasne slike v Elektro-Bioskopu v Lattermanovem drevoredu. Istotam se vidijo naravne slike iz Švice, brzica reke Ozu na Japonskem. Zanimive barvaste kinematografije. Plesalka Živa, vzgajanje dalije, Lehrmanova učna doba (izobno za smeh) in več drugih. Predstave danes v nedeljo: ob 11. dop., polu 3. ob 4. ob polu 6 pop., ter ob 7. in polu 9. zvečer.

Halleyev komet v Ljubljani in sicer njegov tek od 1. marca do 1. julija 1910, zdaj ob obletnici lahko vsakdo vidi v električnem gledališču (Elektro-Bioskop) v Lattermanovem drevoredu.

Prva pomladanska nevihta se je poskusila že v četrtek popoldne; v petek dopoldne pa je ob obmejnih krajih ponekod že resno nastopala. Nevihta je neposredni vpliv večjih prirodnih pojavov najbrže na daljnem jugozapadu. S trenotno zjasnostvijo kritična doba še ni končana.

Elementarni izgredi. Včeraj so bili videti na nebu v smeri jugovzhod-jugozapad prav značilni znaki večjih elementarnih izgredov. Vpliv teh izgredov bodo občutili tudi naši kraji potom nestanovitnega vremena.

Izgubil je v nedeljo zvečer nek gospod na peronu juž. kolodvora ročen kovček, napolnjen s finim perilom. Pošteni najditelj naj ga odda na magistratu proti zelo dobri nagradi.

Opozaaamo na današnji oglas Pensiona „Villa Celestina“ v Opatiji.

Javna telovadba slovenske vrste pri mednarodni tekmi v Turinu. Prihodnji četrtek priredi slovenska sokolska vrsta za mednarodno tekmo v Turinu javno telovadbo ob pol 9. uri zvečer v telovadnici v „Narodnem domu“. Čisti dohodek je namenjen za pokritje stroškov, ki jih povzroči udeležba slovenske vrste pri turinski tekmi. Upamo da Sokolstvu prijazen občinstvo z obilno udeležbo pripomore k lažjemu zmaganju obilnih stroškov, pa z njo tudi pokaže priznanje neizmernemu trudu naših tekmovalcev za to, da dosežejo časten uspeh v tej najtežji vseh telovadnih tekem, časten uspeh ne za se, temveč za slovenski narod, ki ga jim bo zastopati. Brez dvoma bo prišel pri tej javni telovadbi vsak udeležnik na svoj račun, saj nastopijo pri njej najboljši slovenski telovadci.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Pogajanja glede reforme brambnega reda.

Dunaj, 29. aprila. Današnja konferenca med Bienertom in grofom Khuenom-Hedervaryjem se je prelozila na jutri. Kakor se v ogrskih političnih krogih zatrjuje, se bodo pogajanja še dolgo časa nadaljevala. Novi brambni red bo obsegal 600 paragrafov. Orožne vaje bodo obsegale 14 tedenskih vaj. Dosedaj je namreč bilo 5 orožnih vaj, ki so trajale skupno 22—25 tednov. Orožnovajniška dolžnost se konča z 29 letom.

Delegati sarajevske trgovske zbornice na potovanju.

Zagreb, 29. aprila. Vest, da je ravnatelj neke madžarske banke v Sarajevu, ki propagira madžarske ideje po Bosni, povodom obiska delegatov sarajevske trgovske zbornice v Zagreb, popolnoma Zagreb prezrl in se direktno odpeljal v Budimpešto, je vzbudila tu velikansko ogorčenje.

Zagreb, 29. aprila. V protest proti madžaronskemu izzivanju se je nekaj delegatov sarajevske trgovske zbornice mesto v Budimpešto, takoj odpeljal na Dunaj.

Budimpešta, 29. aprila. Danes so dospeli semkaj delegati sarajevske trgovske obrtne zbornice. Na kolodvoru so jih pozdravili ogrski politični krogi. Neki madžarski politik je pri sprejemu povdarjal državnopravno integriteto Bosne do Ogrske, kar je med hrvaškimi delegati v Budimpešti vzbudilo velikansko ogorčenje.

Deželnozbornske volitve v Bukovini.

Černovice, 29. aprila. Pri deželnozbornskih volitvah v Bukovini je bilo izvoljenih 10 Rusinov, 10 Rumunov, baron Vasiljko in prof. Glombinski.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik dr. Ivan Tab. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.